

Ve své diplomové práci se zabývám dějinami rodu Šliků, hrabat z Pasounu a Holíče, od jeho prvního vystoupení v dějinách od konce 14. století do roku 1489. Hlavním těžištěm zde bude významný společenský vzestup tohoto původně patricijského chebského rodu a s tím spojené konstituování pozemkové držby rodu na historických územích patřících tehdy Českému království: Chebska, Loketska a českých lén na území Míšeňského markrabství. Vzhledem k tomu, že tomuto tématu nebyla v české, ale ani německé, literatuře doposud věnována dostatečná pozornost, bude nutné v rámci úvodu upozornit na metodologická úskalí, která se během práce objevila.

Nástup Šliků do dějin je součástí rozsáhlých proměn ve společenské a hospodářské struktuře českých zemí za období husitství. Rozsáhlé majetkové a sociální přesuny jsou běžným pozadím takových politických událostí. Nová šlechta se objevila jako konkurent tradičním panským rodům doby předhusitské a rekrutovala se nejen z řad šlechty nižší (vladyků - rytířů či panošů), ale i z příslušníků městských patriciátů, a to na úkor církevního a královského majetku. Přes běžnost takových změn přece Šlikové netvoří zcela obvyklý příklad těchto procesů. Příběh Kašpara Šlika, původce slávy rodu, je svým způsobem ojedinělý. Jedná se totiž o případ tak hvězdné kariéry, že vzbuzoval údiv již u svých současníků. Připomenou na tomto místě často citovanou zmínku Kašparova současníka a spolupracovníka z kanceláře císaře Zikmunda kronikáře Eberharda Windeckeho, který komentuje vzestup svého kolegy slovy, že je prý neslýcháno, aby syn měšťana dosáhl v německých zemích takové moci?

Právě osobnost kancléře Kašpara Šlika, původně měšťanského syna z Chebu, který dosáhl na svou dobu ojedinělou úřednickou kariérou ve službách římsko-německých panovníků Zikmunda, Albrechta a Fridricha III. nejvyšších míst v tehdejší společenské hierarchii, a tím i majetkového zajištění rodu, přitahovala pozornost jak již jeho současníků, tak i historického bádání.